

Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (trzecia izba)

z dnia 6 września 2012 r.*

Wspólnotowy kodeks celny — Rozporządzenie (EWG) nr 2913/92 — Artykuł 204 ust. 1 lit. a) —
Procedura uszlachetniania czynnego — System zawiesznień — Powstanie długu celnego —
Niewykonanie obowiązku przedstawienia rozliczenia procedury w przewidzianym terminie

W sprawie C-262/10

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) postanowieniem z dnia 30 marca 2010 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 27 maja 2010 r., w postępowaniu:

Döhler Neuenkirchen GmbH

przeciwko

Hauptzollamt Oldenburg,

TRYBUNAŁ (trzecia izba),

w składzie: K. Lenaerts, prezes izby, J. Malenovský, R. Silva de Lapuerta, G. Arestis (sprawozdawca) i D. Šváby, sędziowie,

rzecznik generalny: N. Jääskinen,

sekretarz: B. Fülöp, administrator, następnie A. Impellizzeri, administrator,

uwzględniając procedurę pisemną i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 13 kwietnia 2011 r.,

uwzględniając postanowienie z dnia 25 października 2011 r. w przedmiocie otwarcia procedury ustnej na nowo i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 1 grudnia 2011 r.,

rozważywszy uwagi przedstawione:

- w imieniu Döhler Neuenkirchen GmbH przez H. Bleiera, Rechtsanwalt,
- w imieniu Hauptzollamt Oldenburg przez A. Gessler, Oberregierungsrätin,
- w imieniu rządu czeskiego przez M. Smolka oraz V. Štencela, działających w charakterze pełnomocników,
- w imieniu Komisji Europejskiej przez L. Bouyon oraz B.R. Killmanna działających w charakterze pełnomocników,

* Język postępowania: niemiecki.

po zapoznaniu się z opinią rzecznika generalnego na posiedzeniu w dniu 8 marca 2012 r.,
wydaje następujący

Wyrok

- 1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni art. 204 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 302, s. 1), zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 648/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 kwietnia 2005 r. (Dz.U. L 117, s. 13, zwanego dalej „kodeksem celnym”).
- 2 Wniosek ów został przedstawiony w ramach sporu pomiędzy Döhler Neuenkirchen GmbH (zwaną dalej „spółką Döhler”) a Hauptzollamt Oldenburg (zwanym dalej „Hauptzollamt”) w przedmiocie długu celnego w przywozie zażądanego od spółki Döhler ze względu na fakt, że rozliczenie procedury dotyczące towarów objętych procedurą uszlachetniania czynnego z zastosowaniem systemu zawiesznień zostało przedstawione w nadzorującym urzędzie celnym po upływie wyznaczonego w tym celu terminu.

Ramy prawne

Kodeks celny

- 3 Procedura uszlachetniania czynnego z zastosowaniem systemu zawiesznień została zdefiniowana w art. 114 ust. 1 lit. a) kodeksu celnego. Procedura ta pozwala na poddanie na obszarze celnym Unii Europejskiej jednemu lub większej liczbie procesów uszlachetniania towarów niewspólnotowych przeznaczonych do powrotnego wywozu poza wskazany obszar w postaci produktów kompensacyjnych, bez obciążania tych towarów należnościami celnymi przywozowymi, ani stosowania wobec nich środków polityki handlowej. Zgodnie z art. 114 ust. 2 lit. c) i d) produktami kompensacyjnymi są wszystkie produkty powstałe w wyniku procesów uszlachetniania, w szczególności w wyniku przetwarzania towarów.
- 4 Artykuł 89 ust. 1 kodeksu celnego ma następujące brzmienie:
„Procedura zawieszająca będąca jednocześnie gospodarczą procedurą celną zostaje zakończona, gdy towary objęte tą procedurą bądź produkty kompensacyjne lub przetworzone uzyskane pod tą procedurą otrzymają inne dopuszczone przeznaczenie celne”.
- 5 Artykuł 118 ust. 1 i 2 kodeksu celnego stanowi:
„1. Organy celne wyznaczają termin, w którym produkty kompensacyjne muszą zostać wywiezione lub powrotnie wywiezione bądź otrzymać inne przeznaczenie celne. [...]
2. Termin ten biegnie od dnia, w którym towary niewspólnotowe zostają objęte procedurą uszlachetniania czynnego. Na podstawie właściwie uzasadnionego wniosku posiadacza pozwolenia organy celne mogą przedłużyć ten termin.
Dla uproszczenia może zostać postanowione, że termin, który rozpoczyna swój bieg w danym miesiącu kalendarzowym lub kwartale, upływa ostatniego dnia następującego po nim miesiąca kalendarzowego lub, w zależności od przypadku, kwartału”.

6 Tytuł VII kodeksu celnego, zatytułowany „Dług celny”, zawiera w rozdziale 2 przepisy dotyczące powstania długu celnego. Rozdział ów zawiera w szczególności art. 201–205, które przewidują zdarzenia powodujące powstanie długu celnego w przywozie.

7 Artykuł 204 ust. 1 i 2 kodeksu celnego stanowi:

„1. Dług celny w przywozie powstaje w wyniku:

a) niewykonania jednego z obowiązków wynikających z czasowego składowania towaru podlegającego należnościom przywozowym lub ze stosowania procedury celnej, którą towar ten został objęty, lub

[...]

w przypadkach innych niż [usunięcia spod dozoru celnego towaru podlegającego należnościom przywozowym], chyba że zostanie potwierdzone, iż uchybienia te nie miały rzeczywistego wpływu na prawidłowe przeprowadzenie składowania czasowego lub odpowiedniej procedury celnej.

2. Dług celny powstaje w chwili zaprzestania spełniania obowiązku, którego niewykonanie powoduje powstanie długu celnego [...]”.

Rozporządzenie wykonawcze

8 W dniu 2 lipca 1993 r. Komisja ustanowiła rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 (Dz.U. L 253, s. 1), zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 214/2007 z dnia 28 lutego 2007 r. (Dz.U. L 62, s. 6, zwane dalej „rozporządzeniem wykonawczym”).

9 Artykuł 496 lit. m) rozporządzenia wykonawczego definiuje „termin zakończenia” jako „czas, przed którego upływem produktom lub towarom musi zostać przypisane nowe dozwolone przeznaczenie celne”.

10 Artykuł 521 owego rozporządzenia wykonawczego stanowi:

„1. Najpóźniej w momencie wygaśnięcia okresu [terminu] zakończenia procedury, bez względu na to, czy zastosowana zostaje agregacja zgodnie z art. 118 ust. 2 akapit drugi kodeksu [celnego]:

— w przypadku uszlachetniania czynnego (system zawiesznień) [...] kwit zakończenia jest dostarczany [rozliczenie procedury jest dostarczane] do urzędu nadzorującego w przeciągu 30 dni,

[...]

Jeśli wymagają tego szczególne okoliczności, organy celne mogą przedłużyć ten okres [termin], nawet jeśli już wygasł.

2. Kwit [rozliczenie] lub wniosek powinien zawierać następujące szczegóły, o ile urząd nadzorujący nie zadecyduje inaczej:

a) odpowiednie dane szczegółowe zezwolenia;

[...]

e) dane szczegółowe deklaracji obejmujących procedurą towary przywożone;

f) rodzaj i ilość produktów kompensacyjnych lub przetworzonych albo towarów w niezmienionym stanie oraz przeznaczenie celne, któremu zostały one przypisane, łącznie z danymi szczegółowymi odpowiednich deklaracji, inne dokumenty celne lub wszelkie pozostałe dokumenty odnoszące się do zakończenia i okresów zakończenia [terminów zakończenia];

[...]

i) wysokość należności przywozowych, które mają zostać zapłacone lub zwrócone albo umorzone, oraz, stosownie, wszelkie odsetki wyrównawcze, które mają zostać zapłacone. W przypadku gdy kwota ta dotyczy wniosku z art. 546, jest ona podawana;

[...]

3. Urząd nadzorujący może sporządzić kwit zakończenia [rozliczenie procedury]”.

11 Artykuł 546 akapity pierwszy i drugi rozporządzenia wykonawczego stanowi:

„[Decyzja organów celnych w przedmiocie zezwolenia na zastosowanie procedury] określa, czy produkty kompensacyjne lub towary w niezmienionym stanie mogą zostać dopuszczone do swobodnego obrotu bez zgłoszenia celnego, bez uszczerbku dla środków zakazu i ograniczeń. W takim przypadku są one uważane za dopuszczone do swobodnego obrotu, jeśli nie zostało im przypisane przeznaczenie celne w momencie wygaśnięcia okresu rozliczenia [terminu zakończenia].

Do celów art. 218 ust. 1 akapit pierwszy kodeksu [celnego] zgłoszenie o dopuszczeniu towarów do swobodnego obrotu uważa się za złożone i przyjęte, a dopuszczenie za przyznane w momencie przedstawienia kwitu rozliczenia [rozliczenia procedury]”.

12 Artykuł 859 rozporządzenia wykonawczego, zawarty w części IV owego rozporządzenia, poświęconej długowi celnemu, a dokładniej w tytule II owej części, zatytułowanym „Powstanie długu”, stanowi:

„Za niemające znaczącego wpływu na właściwe funkcjonowanie składowania czasowego lub procedury celnej w rozumieniu art. 204 ust. 1 kodeksu [celnego] uważa się następujące uchybienia, pod warunkiem że:

- nie stanowią one próby pozaprawnego usunięcia towaru spod dozoru celnego,
- nie są spowodowane wyraźnym zaniedbaniem ze strony osoby zainteresowanej, oraz
- wszystkie formalności konieczne w celu uregulowania sytuacji towarów są następnie przeprowadzane:

[...];

9) w ramach uszlachetniania czynnego i przetwarzania pod kontrolą celną, przekroczenie limitu czasowego przeznaczonego [terminu] na przedstawienie rozliczenia procedury, o ile limit [termin] zostałyby przedłużony, jeśli wniosek o takie przedłużenie zostałyby złożony na czas;

[...]”.

13 Zgodnie z art. 860 rozporządzenia wykonawczego „organy celne uważają dług celny za powstały na mocy art. 204 ust. 1 kodeksu [celnego], chyba że osoba mogąca stać się dłużnikiem wykaże, że spełnione zostały warunki art. 859”.

Postępowanie przed sądem krajowym i pytanie prejudycjalne

- 14 W pierwszym kwartale roku 2006 spółka Döhler dokonała przywozu koncentratów soków owocowych, które przetwarzała w ramach uszlachetniania czynnego w procedurze zawieszającej zgodnie z udzielonym jej w tym celu pozwoleniem. Na podstawie owego pozwolenia termin zakończenia procedury uszlachetniania czynnego upływał po czterech kwartałach kalendarzowych od objęcia towarów niewspółnotowych ową procedurą, a więc dnia 31 marca 2007 r. Z akt sprawy wynika również, że wskazane pozwolenie uprawniało spółkę Döhler do dopuszczenia do swobodnego obrotu bez zgłoszenia celnego towarów w niezmienionym stanie lub produktów kompensacyjnych.
- 15 Pomimo że rozliczenie procedury powinno było zostać przedstawione w ciągu 30 dni od zakończenia procedury celnej, czyli w sprawie przed sądem krajowym najpóźniej dnia 30 kwietnia 2007 r., spółka Döhler zaniechała dokonania tej czynności i pominęła wezwanie Hauptzollamt z dnia 20 czerwca 2007 r. zawierające żądanie do przedstawienia owego rozliczenia.
- 16 Wobec braku przedstawienia rozliczenia procedury w dniu 4 lipca 2007 r. Hauptzollamt nałożył należności celne przywozowe na całość przywiezionych towarów, dla których termin zakończenia upłynął w dniu 31 marca 2007 r., w pełnej wysokości 1 403 188,49 EUR.
- 17 W dniu 10 lipca 2007 r. spółka Döhler ostatecznie przedstawiła rozliczenie procedury dotyczące spornych towarów i wskazujące kwotę należności celnych przywozowych podlegających zapłacie w wysokości 217 338,39 EUR, odpowiadających znacznie mniejszej od tej przyjętej przez Hauptzollamt ilości przywiezionych towarów, które nie zostały wywiezione w wyznaczonych terminach, a więc przed dniem 31 marca 2007 r.
- 18 Spółka Döhler zakwestionowała różnicę pomiędzy kwotą należności celnych przywozowych określoną przez Hauptzollamt a kwotą wynikającą z przedstawionego przez nią rozliczenia procedury, a po odrzuceniu odwołania wniosła skargę do Finanzgericht Hamburg (sądu ds. podatkowych w Hamburgu) celem obniżenia należności celnych, do których zapłaty nie jest jej zdaniem zobowiązana.
- 19 Finanzgericht Hamburg oddalił tę skargę, stwierdzając, że w związku z przekroczeniem terminu określonego na przedłożenie rozliczenia procedury spółka Döhler nie dochowała swych obowiązków, co doprowadziło do powstania długu celnego zgodnie z art. 204 ust. 1 lit. a) kodeksu celnego. Sąd ów stwierdził również, że spóźnione przedstawienie rozliczenia procedury nie może zostać uznane za uchybienie bez rzeczywistego wpływu na prawidłowe funkcjonowanie procedury celnej w rozumieniu art. 204 ust. 1 in fine kodeksu celnego w związku z art. 859 pkt 9 rozporządzenia wykonawczego.
- 20 W tym względzie wymieniony sąd wskazał, po pierwsze, że nawet w razie terminowego złożenia wniosku o przedłużenie termin na dostarczenie rozliczenia procedury nie mógł zostać przedłużony, ponieważ nie wystąpiły szczególne okoliczności, które by to uzasadniały, oraz, po drugie, że spółka Döhler dopuściła się rażącego zaniedbania, ponieważ jako doświadczonemu podmiotowi gospodarczemu w ramach stosowania procedury uszlachetniania czynnego znany był jej obowiązek przedkładania rozliczenia procedury w określonych terminach, a poza tym o wymogu tym została poinformowana przez Hauptzollamt.
- 21 Kwestionując oddalenie skargi przez Finanzgericht Hamburg, spółka Döhler wniosła skargę rewizyjną do Bundesfinanzhof (federalnego trybunału ds. podatkowych), podnosząc, że zakończenie procedury celnej miało miejsce w dniu 31 marca 2007 r. i że wszelkie niewykonanie obowiązków zaistniałe po tej dacie, takie jak przedstawienie rozliczenia procedury po terminie, nie mogło mieć wpływu na procedurę ani tym bardziej prowadzić do powstania długu celnego.

- 22 Po zbadaniu interpretacji kodeksu celnego, za którą opowiadała się spółka Döhler, dla sądu krajowego powstała kwestia w przedmiocie powstania długu celnego w okolicznościach tego rodzaju, jakie miały miejsce w niniejszej sprawie. Ponadto sąd ów podkreślił ryzyko podwójnego powstania długu celnego w zakresie dotyczącym części niewywiezionych towarów, po raz pierwszy w związku z wygaśnięciem terminu zakończenia i po raz drugi w związku z wygaśnięciem terminu na przedstawienie rozliczenia procedury.
- 23 W tych okolicznościach, uznając, że rozstrzygnięcie zawisłego przed nim sporu wymaga dokonania wykładni kodeksu celnego, Bundesfinanzhof postanowił zawiesić postępowanie i skierować do Trybunału następujące pytanie prejudycjalne:

„Czy art. 204 ust. 1 lit. a) [kodeksu celnego] należy interpretować w ten sposób, że dotyczy on również niewykonania obowiązków, które należy spełnić dopiero po zakończeniu danej procedury celnej, w związku z czym w przypadku przywożonych towarów, które częściowo zostały powrotnie wywiezione przy dochowaniu terminu w ramach uszlachetniania czynnego w procedurze zawieszającej, naruszenie obowiązku dostarczenia urzędowi nadzorującemu rozliczenia procedury w ciągu 30 dni po wygaśnięciu terminu zakończenia procedury prowadzi do powstania długu celnego w zakresie całości przywożonych towarów podlegających rozliczeniu, gdy nie są spełnione przesłanki art. 859 pkt 9 [rozporządzenia wykonawczego]?”.

Postępowanie przed Trybunałem

Otwarcie procedury ustnej na nowo

- 24 Orzeczeniem z dnia 1 marca 2011 r. Trybunał przydzielił niniejszą sprawę siódmej izbie i wezwał strony na rozprawę, która odbyła się w dniu 13 kwietnia 2011 r. Trybunał postanowił ponadto, że sprawa zostanie rozstrzygnięta bez opinii.
- 25 Na podstawie art. 44 § 4 regulaminu postępowania przed Trybunałem w dniu 22 września 2011 r. siódma izba postanowiła przekazać sprawę Trybunałowi w celu jej ponownego przydzielenia składowi złożonemu z większej liczby sędziów. Następnie Trybunał postanowił przydzielić sprawę trzeciej izbie i orzec w jej przedmiocie po zapoznaniu się z opinią rzecznika generalnego.
- 26 Postanowieniem z dnia 25 października 2011 r., zgodnie z art. 61 regulaminu postępowania, Trybunał zarządził otwarcie procedury ustnej na nowo i wezwał strony na rozprawę w dniu 1 grudnia 2011 r.
- 27 Rzecznik generalny przedstawił opinię na rozprawie w dniu 8 marca 2012 r., po której odbyciu procedura ustna została zamknięta.

W przedmiocie żądania otwarcia procedury ustnej na nowo po przedstawieniu opinii

- 28 Pismem z dnia 9 marca 2012 r. spółka Döhler wniosła o udzielenie jej prawa do ustosunkowania się na piśmie do opinii rzecznika generalnego lub o otwarcie procedury ustnej na nowo. Na poparcie swego wniosku spółka Döhler wskazała, że nie zgadza się ze stanowiskiem przyjętym przez rzecznika generalnego i podniosła, że opinia została przedstawiona poza procedurą ustną, zamkniętą w dniu 1 grudnia 2011 r.
- 29 Na wstępie należy stwierdzić, że statut Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej oraz jego regulamin postępowania nie dają stronom możliwości przedkładania uwag w odpowiedzi na opinię przedstawioną przez rzecznika generalnego (zob. w szczególności postanowienie z dnia 4 lutego 2000 r. w sprawie C-17/98 Emesa Sugar, Rec. s. I-665, pkt 2).

- 30 W kwestii otwarcia procedury ustnej na nowo należy przypomnieć, że Trybunał może z urzędu lub na wniosek rzecznika generalnego albo na wniosek stron zarządzić otwarcie procedury ustnej na nowo na podstawie art. 61 regulaminu, jeżeli uzna, iż sprawa nie została dostatecznie wyjaśniona lub że podstawą rozstrzygnięcia będzie argument, który nie był przedmiotem dyskusji pomiędzy stronami (zob. wyrok z dnia 3 marca 2009 r. w sprawie C-205/06 Komisja przeciwko Austrii, Zb.Orz. s. I-1301, pkt 13).
- 31 W niniejszej sprawie Trybunał uznaje, że posiada wystarczającą wiedzę o sprawie, aby ją rozstrzygnąć, oraz że podstawą rozstrzygnięcia nie będą argumenty, które nie były przedmiotem dyskusji pomiędzy stronami. W związku z tym należy odrzucić wniosek o otwarcie procedury ustnej na nowo.
- 32 Co się tyczy argumentu spółki Döhler, wedle którego opinia została przedstawiona poza procedurą ustną, należy przypomnieć, że art. 59 regulaminu postępowania przewiduje po pierwsze, że rzecznik generalny przedstawia ustnie swoją opinię i uzasadnia ją przed zamknięciem procedury ustnej i, po drugie, że prezes Trybunału zamyka ową procedurę po przedstawieniu opinii. W niniejszej sprawie procedura ustna nie została zamknięta przed przedstawieniem opinii przez rzecznika generalnego na rozprawie w dniu 8 marca 2012 r. Wobec powyższego należy stwierdzić, że przedstawienie opinii w niniejszej sprawie nie było dotknięte jakimkolwiek naruszeniem przepisów mających zastosowanie w postępowaniu przed Trybunałem.
- 33 W konsekwencji Trybunał, po wysłuchaniu rzecznika generalnego, jest zdania, że należy oddalić wnioski skarżącej w postępowaniu przed sądem krajowym dotyczące uprawnienia jej do złożenia dodatkowych uwag na piśmie lub otwarcia procedury ustnej na nowo.

W przedmiocie pytania prejudycjalnego

- 34 W pytaniu prejudycjalnym sąd krajowy zmierza zasadniczo do ustalenia, czy art. 204 ust. 1 lit. a) kodeksu celnego powinien być interpretowany w ten sposób, że naruszenie obowiązku przedstawienia urzędowi nadzorującemu rozliczenia procedury w ciągu 30 dni po wygaśnięciu terminu zakończenia procedury, przewidzianego w art. 521 ust. 1 akapit pierwszy tiret pierwsze rozporządzenia wykonawczego prowadzi do powstania długu celnego w zakresie całości przywożonych towarów podlegających rozliczeniu, włącznie z towarami powrotnie wywiezionymi poza obszar Unii Europejskiej, o ile warunki określone w art. 859 pkt 9 rozporządzenia wykonawczego są uważane za niespełnione.
- 35 Zgodnie z art. 204 ust. 1 lit. a) kodeksu celnego dług celny w przywozie powstaje w wyniku niewykonania jednego z obowiązków wynikających ze stosowania procedury celnej, którą został objęty towar podlegający należnościami przywozowym, chyba że zostanie potwierdzone, iż uchybienie to nie miało rzeczywistego wpływu na prawidłowe przeprowadzenie tej procedury. Należy podkreślić, jak uczynił to rzecznik generalny w pkt 49 opinii, że każdy przypadek, który nie jest objęty tym wyjątkiem, mieści się w zakresie zastosowania art. 204 kodeksu celnego.
- 36 Spółka Döhler podniosła, że w sprawie przed sądem krajowym procedura uszlachetniania czynnego została zakończona zgodnie z art. 89 ust. 1 kodeksu celnego poprzez powrotny wywóz towarów przy dochowaniu przewidzianej formy i terminów, oraz że w związku z tym zastosowanie owej procedury nie może zostać następczo cofnięte poprzez powstanie długu celnego ze względu na brak przedstawienia w przewidzianym terminie rozliczenia procedury. Zdaniem spółki Döhler naruszenie obowiązku przedstawienia rozliczenia procedury przewidziane w art. 521 ust. 1 akapit pierwszy tiret pierwsze rozporządzenia wykonawczego nie może doprowadzić do powstania długu celnego, ponieważ ów obowiązek powstaje po zakończeniu procedury celnej.
- 37 Ze stanowiskiem tym nie sposób się zgodzić.

- 38 Żaden przepis kodeksu celnego ani rozporządzenia wykonawczego w wersji mającej zastosowanie w czasie właściwym dla okoliczności faktycznych, nie pozwala na stwierdzenie, jakoby w zakresie dotyczącym skutków naruszenia dla powstania długu celnego w zastosowaniu art. 204 kodeksu celnego należało odróżniać pomiędzy obowiązkiem wykonywanym przed zakończeniem danej procedury celnej a obowiązkiem wykonywanym po jej zakończeniu lub pomiędzy obowiązkiem zwanym „głównym” a obowiązkiem zwanym „ubocznym”.
- 39 Ponadto art. 204 ust. 1 kodeksu celnego stanowi, że dług celny powstaje w wyniku „niewykonania jednego z obowiązków wynikających ze stosowania procedury celnej”, obejmując w ten sposób wszystkie obowiązki wynikające z danej procedury celnej. Należy równocześnie podkreślić, że art. 859 pkt 9 rozporządzenia wykonawczego przewiduje w sposób wyraźny, że brak dochowania dopuszczalnego terminu na przedstawienie rozliczenia procedury nie należy do uchybień prowadzących do powstania długu celnego pod warunkiem spełnienia określonych warunków wskazanych w tym artykule.
- 40 Należy przypomnieć, że procedura uszlachetniania czynnego z zastosowaniem systemu zawiesznień jest środkiem szczególnym mającym na celu ułatwienie przebiegu niektórych czynności gospodarczych. Procedura ta skutkuje obecnością na obszarze celnym Unii towarów niewspólnotowych, z czym wiąże się ryzyko, iż towary te zostaną wprowadzone do obrotu gospodarczego państw członkowskich bez ich ocenia (zob. wyrok z dnia 15 lipca 2010 r. w sprawie C-234/09 DSV Road, Zb.Orz. s. I-7333, pkt 31).
- 41 Ponieważ z ową procedurą wiążą się oczywiste zagrożenia dla prawidłowego stosowania przepisów celnych Unii i poboru ceł, podmioty korzystające z niej zobowiązane są do ścisłego przestrzegania wynikających z niej obowiązków. Podobnie należy dokonywać ścisłej wykładni skutków nieprzestrzegania przez te podmioty ciężących na nich obowiązków (zob. wyrok z dnia 14 stycznia 2010 r. w sprawach połączonych C-430/08 i C-431/08 Terex Equipment i in., Zb.Orz. s. I-321, pkt 42).
- 42 Jak podkreślił rzecznik generalny w pkt 50 opinii, ostateczne przeznaczenie przywiezionych towarów jest określone poprzez zakończenie procedury uszlachetniania czynnego na podstawie odpowiedniego rozliczenia, w drodze odstępstwa od procedury ogólnej. Rozliczenie stanowi zatem podstawowy dokument w ramach funkcjonowania procedury uszlachetniania czynnego z zastosowaniem systemu zawiesznień, co wynika również ze szczegółowych wskazań, które muszą być w nim zawarte na podstawie art. 521 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego, natomiast obowiązek przekazania owego rozliczenia w ciągu 30 dni po wygaśnięciu terminu zakończenia, jak przewidziano w art. 521 ust. 1 akapit pierwszy tiret pierwsze rozporządzenia wykonawczego, ma szczególne znaczenie dla nadzoru celnego w ramach owej procedury.
- 43 W konsekwencji powstanie długu celnego nie ma w takich okolicznościach, jakie wystąpiły w sprawie przed sądem krajowym, charakteru sankcji, powinno być natomiast uważane za konsekwencję braku spełnienia warunków wymaganych celem uzyskania korzyści wynikających z zastosowania procedury uszlachetniania czynnego w ramach systemu zawiesznień. Procedura ta oznacza bowiem przyznanie warunkowej korzyści, która nie może zostać udzielona, jeżeli nie zostaną spełnione związane z nią warunki, co prowadzi do braku możliwości zastosowania zawieszienia i w konsekwencji uzasadnia nałożenie należności celnych.
- 44 Ponadto Trybunał orzekł, że art. 859 rozporządzenia wykonawczego skutecznie ustanawia reżim regulujący w sposób wyczerpujący uchybienia w rozumieniu art. 204 ust. 1 lit. a) kodeksu celnego, które „nie miały rzeczywistego wpływu na prawidłowe przeprowadzenie składowania czasowego lub odpowiedniej procedury celnej” (wyrok z dnia 11 listopada 1999 r. w sprawie C-48/98 Söhl & Söhlke, Rec. s. I-7877, pkt 43). Tymczasem w omawianej sprawie sąd krajowy sformułował pytanie prejudycjalne, opierając się na założeniu, wedle którego warunki ustanowione we wskazanym art. 859 nie zostały spełnione.

- 45 W związku z powyższym należy stwierdzić, że naruszenie obowiązku związanego z zastosowaniem procedury uszlachetniania czynnego w ramach systemu zawiesznień, który należy spełnić po zakończeniu owej procedury celnej – w niniejszym przypadku obowiązku przedstawienia rozliczenia procedury w terminie 30 dni określonego w art. 521 ust. 1 akapit pierwszy tiret pierwsze rozporządzenia wykonawczego – skutkuje powstaniem długu celnego w zakresie dotyczącym wszystkich towarów podlegających rozliczeniu w zastosowaniu art. 204 ust. 1 lit. a) kodeksu celnego, o ile nie są spełnione warunki ustanowione w art. 859 pkt 9 rozporządzenia wykonawczego.
- 46 Co się tyczy wskazanego przez sąd krajowy i spółkę Döhler ryzyka powstania podwójnego długu celnego w zakresie dotyczącym towarów, które nie zostały powrotnie wywiezione w sprawie przed sądem krajowym, należy przypomnieć, że unia celna sprzeciwia się podwójnemu nałożeniu należności na ten sam towar (wyrok Trybunału z dnia 20 września 1988 r. w sprawie 252/87 Kiwall, Rec. s. 4753, pkt 11).
- 47 Sąd krajowy powinien się zatem upewnić, że organy celne nie stwierdziły powstania drugiego długu celnego w odniesieniu do towarów, w przypadku których dług celny powstał już w związku z wcześniejszym zdarzeniem.
- 48 Mając na uwadze powyższe, na pytanie prejudycjalne należy udzielić odpowiedzi, że art. 204 ust. 1 lit. a) kodeksu celnego powinien być interpretowany w ten sposób, że naruszenie obowiązku przedstawienia urzędowi nadzorującemu rozliczenia procedury w ciągu 30 dni po wygaśnięciu terminu zakończenia procedury, przewidzianego w art. 521 ust. 1 akapit pierwszy tiret pierwsze rozporządzenia wykonawczego prowadzi do powstania długu celnego w zakresie całości przywożonych towarów podlegających rozliczeniu, włącznie z towarami powrotnie wywiezionymi poza obszar Unii, o ile warunki określone w art. 859 pkt 9 rozporządzenia wykonawczego są uważane za niespełnione.

W przedmiocie kosztów

- 49 Dla stron postępowania przed sądem krajowym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed tym sądem, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż poniesione przez strony postępowania przed sądem krajowym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (trzecia izba) orzeka, co następuje:

Artykuł 204 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny, zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 648/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 kwietnia 2005 r. powinien być interpretowany w ten sposób, że naruszenie obowiązku przedstawienia urzędowi nadzorującemu rozliczenia procedury w ciągu 30 dni po wygaśnięciu terminu zakończenia procedury, przewidzianego w art. 521 ust. 1 akapit pierwszy tiret pierwsze rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia nr 2913/92, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 214/2007 z dnia 28 lutego 2007 r., prowadzi do powstania długu celnego w zakresie całości przywożonych towarów podlegających rozliczeniu, włącznie z towarami powrotnie wywiezionymi poza obszar Unii Europejskiej, o ile warunki określone w art. 859 pkt 9 owego rozporządzenia nr 2454/93 są uważane za niespełnione.

Podpisy